

Jaciment del castell de Toudell

Viladecavalls

Ubicació

Comarca:	Vallès Occidental
Lloc/Adreça:	Polígon Industrial Can Mir
Emplaçament	Per la ctra. B-120 de Viladecavalls a Terrassa, seguir el camí després riera Gaià, pujant un sender
Alçada:	236

Coordenades:

Latitud:	41.55083
Longitud:	1.96814
UTM Est (X):	413945
UTM Nord (Y):	4600421

Classificació

Número de fitxa	08300-3
Àmbit:	Patrimoni immoble
Tipologia	Jaciment arqueològic
Estil / època:	Medieval Modern
Segle	IX-XVIII
Estat de conservació	Dolent
Notes de conservació:	Es troba parcialment destruït.
Protecció	Legal
Tipus de protecció:	BCIN
Europea – Atributs inspire:	National Monument Record – Assentament (jaciment)
Observacions protecció:	BCIN R-I-51-5768 Decret 22-04-1949
Data aprovació:	dv., 22/04/1949 - 12:00
Número inventari	CCAA 18416
Generalitat i altres inventaris	
Accés	Fàcil
Ús actual:	Sense ús
Titularitat	Privada

Titular: 08301A006000170000HO

Fitxes associades:

Castell de Toudell

Autoria de la fitxa Marta Lloret Blackburn

Data de registre de la dl., 05/10/2009 - 02:00

fitxa:

Descripció

L'excavació arqueològica es va fer entorn el castell de Toudell amb l'objectiu d'aportar nova informació de la seva construcció. Com consta a les Cartes Arqueològiques, s'hi va fer una neteja superficial del sector A, on es va constatar un important enderroc de la torre del castell, i es van delimitar els seus murs. Aquesta part no va ser excavada, com tampoc no s'hi va trobar material en superfície. El mur conservat és fet de pedra irregular lligada amb morter de calç, i correspon a la cantonada nord de la torre. Les pedres que formen l'angle són de majors dimensions i es troben escairades. En una d'elles es van observar perforacions que podrien correspondre a un carreu romà, que s'hauria estat aprofitat per la construcció del castell. El sector B, corresponent a l'excavació dels seus voltants, també va consistir en la neteja i delimitació de murs. S'hi van localitzar tres murs perimetrals, dels quals el que es troba orientat al nord presenta una obertura i un pendent que comunica aquest sector amb el C. També es va localitzar un mur inèdit que és paral·lel al mur perimetral. En aquesta part, el material va trobar-se a nivell superficial molt barrejat, pel que no va ser significatiu per datar-ne les estructures. La intervenció arqueològica va permetre plantejar la possibilitat que el castell de Toudell s'hagués construït com una torre de defensa, que al llarg dels segles va evolucionar fins a una estructura defensiva complexa.

Història

El castell de Toudell depenia administrativament del Castell de Terrassa, i estava inclòs, junt amb les esglésies de Sant Miquel, Santa Maria i Sant Martí, dins la parròquia de Sant Pere de Terrassa. És possible que l'ermita de Sant Miquel fos la capella castral del Castell de Toudell, ja que es troben força propers. Algunes fonts (AAVV, 1969) apunten que es tractaria d'una casa forta més que d'un castell, ja que en aquest territori també s'hi documenta la Barromina, de la Quadra Superior de Viladecavalls, de la Quadra Inferior de Viladecavalls i el de Toudell. La proximitat del Castell de Terrassa i la denominació indistintament que reben en documents de la mateixa època de domus o castrum apuntaria cap a aquesta hipòtesi. L'indret de Toudell ja apareix documentat al segle XI, en motiu de la compravenda d'un alou a Toldell. Tenim notícia que a mitjans del segle XII Alegret de Tuldell fa donació de l'església de Sant Miquel a Santa Maria i Sant Pere de Terrassa. El primer document en què apareix esmentat el castell data de finals del segle XII, quan Ranulf concedeix a Pere de Salaverd i esposa les oliveres del Mas Salaverd de la parròquia de Sant Miquel, en terme del castell de Toudell. A mitjans del segle XIII, quan n'era amo Pere de Toudell, el castell és situat dins el terme del Castell de Terrassa. Més endavant, ja al segle XIV, el castell pertanyia a Romeu de Montornès, que poc després el vendrà a Jaume Parent. A partir d'aquest moment és probable que el castell iniciés un període de declivi, ja que pràcticament no se'n té notícia des d'aleshores FERRAN (1991: 79).

Bibliografia

